

afsendes Mængder af Stykgods, og med Hensyn til Persontrafikken er denne Station en af dem, der er højest oppe i Rækken. Man har holdt paa, at man ikke vilde have Vognladningsgods dertil og heller ikke derfra. Af hvad Grund forstaaer jeg ikke. Der er Plads nok, og jeg gad nok vide, hvordan man regner ud, at der maa ofres 30,000 Kr. Der ligger en stor aaben Plads mellem Slagteriet og Stationen, hvor der er Plads til Vogne og Spor-skifte nok til at sætte en hel Del Vogne af. Det bliver jo selvfølgelig ikke saadan, at der læsses 100 Vogne om Ugen, men Forholdene vil blive som ved en almindelig jævn Station.

Der kan kun være Tale om en rent forsvindende Udgift; alt, hvad der er paa-staaet om betydelige Udgifter, kan ikke være rigtigt, det maa staa i Forbindelse med helt andre Planer, hvis Gennemførelse er overflødig. Jeg har set Statsbanerne optræde paa samme Maade andre Steder og sige: Det er umuligt, Udgifterne bliver alt for store, det kan ikke betale sig. Jeg mindes, da vi havde Volk Mølle for, hvorledes man fra Statsbanernes Side fremhævede, at de Foranstaltninger kunde aldrig betale sig; de var unødvendige; Folk kunde jo køre med Færdselsvogne eller ad andre Veje eller til andre Stationer. Det har alligevel vist sig, at Trafikken er saa stor, at Stationen godt kan betale sig. Paa samme Maade her; det vilde være meningsløst at forlange, at Beboerne derude, navnlig de, der afsender og modtager Kreaturer — og det sker i ret stor Stil, da Kristrup er en stor Handelsby med mange handlende, som køber Kreaturer i Viborg, Aalborg og andre Steder i Vognladninger og ogsaa undertiden eksporterer Syd paa over Kolding og andre Steder ligeledes i Vognladninger —, skal tvinges til at trække igennem Randers Gader med Kreaturerne, en besværlig Transport, navnlig om Vinteren, naar Gaderne er glatte, naar der ligger en stor ny Station, hvor der er Plads nok, udenfor deres Dør. Og med Hensyn til Tørvetrafikken er Forholdet det, at Folk nu maa leje Vogne i dyre Domme for at hente Tørvene i Randers. Alle den Slags rimelige Krav kan ikke holdes nede ved et Postulat om, at Udgiften vil blive 30,000 Kr. Maaske kan man naa op til de 30,000 Kr., det tør jeg ikke benægte, men saa store Omkostninger er ikke nødvendige. Derfor vil jeg meget anbefale Tinget at stemme for denne Indstilling, og jeg haaber ogsaa, at den højtærede Minister vil tage velvilligt

imod den. Som sagt, jeg kender Forholdene nøje; de Udgifter, der behøves, er ikke saa store. Blot Beboerne faar Lov at sende Kreaturer og Gods fra en Station i Nærheden — og det skal være Strømmen —, er de tilfredse. Om det vil være nødvendigt at give Stationsforstanderen Lønforhøjelse, ved jeg ikke. Men blot de paagældende faar Lov til, som der staar i Andragendet, at afsende Kreaturer og Vognladningsgods derfra, vil et stort Savn være afhjulpet. Jeg kan som sagt ikke andet end anbefale Indstillingen paa det bedste.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Thomas Larsen): Under Nr. 18 i Betænkningen er der gjort Indstilling af et Mindretal angaaende en Forbedring af Anciennetetsforholdene for en hel Del Togbetjente og Togførere. Det drejer sig om 154 Togbetjente og 127 Togførere, som, efter hvad de anfører i det indsendte Andragende, har tjent saa længe, at de nu vilde have opnaaet det fjerde Lønnings-tillæg, hvis vi ikke havde faaet den nye Lønningslov. De finder det urimeligt, at de er blevet afskaaret herfra, og derfor har de ansøgt Ministeriet om at faa denne Forøgelse af Ancienneteten. Ministeriet har ikke kunnet efterkomme dette Andragende, fordi man ikke har ment at have nogen som helst Hjemmel til at imødekemme det; en saadan Hjemmel maatte altsaa søges. Det har Ministeriet imidlertid heller ikke ment at kunne gøre, fordi vi for saa kort Tid siden har gennemført en Lønningslov, som er om ikke absolut rundelig saa dog af den Beskaffenhed, at den har forøget Tjenestemændenes Indtægter meget betydeligt. Og Forholdet er ogsaa det, at til Trods for, at de omhandlede Tjenestemænd ikke har kunnet opnaa en Anciennetet svarende til deres Tjenestetid i lavere Stilling, har de desuagtet faaet en Lønforhøjelse. Men det, som har været Hovedsagen for Ministeriet med Hensyn til ikke at søge den manglende Hjemmel, er, at det ikke har været muligt for Ministeriet at overse Konsekvenserne deraf, selv ikke indenfor den Etat, der staar direkte under Ministeriet; og med Hensyn til de tre andre store Etater, der sorterer under andre Ministerier, har det været ganske umuligt for Ministeriet for offentlige Arbejder at have noget som helst Skøn over, hvilke Konsekvenser det vilde føre med sig for disse Etaters Vedkommende. Af disse Grunde har Ministeriet ikke ment at kunne imødekemme An-